

g) Establir els coeficients per a aplicar el que preveu l'article 15.10 d'esta llei.

2. La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat establirà els incentius fiscals pertinents en relació a este impost, quan així siga convenient per a l'execució de la política econòmica. En particular, la inversió s'estimularà mitjançant deduccions en la quota íntegra fonamentades en l'adquisició d'elements de l'immobilitzat material nous.

Disposició final quarta. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i aplicació d'esta llei.

(Este Reial Decret Legislatiu es publica tenint en compte la Correcció d'errors publicada en el «Boletín Oficial del Estado» número 73, de 25 de març del 2004.)

4527 REIAL DECRET LEGISLATIU 5/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents. («BOE» 62, de 12-3-2004.)

I

La disposició addicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, per la qual es modifiquen les Lleis dels Impostos sobre Societats i sobre la Renda de no Residents, en la redacció donada per la disposició final d'uit de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, estableix que el Govern elaborarà i aprovarà en el termini de 15 mesos a partir de l'entrada en vigor d'esta llei els textos refosos de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, de l'Impost sobre la Renda de no Residents i de l'Impost sobre Societats.

Esta delegació legislativa té l'abast més limitat dels previstos en l'apartat 5 de l'article 82 de la Constitució, ja que se circumscriu a la mera formulació d'un text únic, i no inclou autorització per a regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Esta habilitació té com a finalitat dotar de més claredat el sistema tributari mitjançant la integració en un únic cos normatiu de les disposicions que afecten estos tributs, contribuint amb això a augmentar la seguretat jurídica de l'Administració tributària i, especialment, dels contribuents.

En exercici d'esta autorització, s'elabora este reial decret legislatiu, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents.

II

La Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de no Residents i Normes Tributàries, publicada en el «Boletín Oficial del Estado» el 10 de desembre de 1998, va respondre a la necessitat de configurar una norma que regulara, de forma unitària, la tributació dels no residents en els impostos sobre la renda, la coneguda tradicionalment com a subjecció per «obligació real de contribuir», a causa de la creixent internacionalització de les relacions econòmiques i la integració progressiva d'Espanya en la Unió Europea.

La Llei 41/1998, de 9 de desembre, des de la seua entrada en vigor l'1 de gener de 1999, ha experimentat

importantes modificacions, entre les quals cal destacar les introduïdes per les normes següents:

a) La Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la xicoteta i mitjana empresa, que va incorporar un nou article a la Llei 41/1998, de 9 de desembre, sobre la deducció de pagaments a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques quan un contribuent adquireix la seua condició per canvi de residència i va canviar la redacció del càlcul de la base imposable corresponent als guanys patrimonials.

b) La Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, que va establir nous supòsits d'exempció en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques que, per la interrelació existent entre ambdós normatives, va repercutir en l'article 13 de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, i va equiparar, per a determinats supòsits, els tipus de gravamen en l'Impost sobre la Renda de no Residents amb els tipus de retenció existents per a residents.

c) La Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, que va establir un nou tipus de gravamen per als rendiments del treball percebuts per treballadors de temporada.

d) La mencionada Llei 46/2002, de 18 de desembre, que ha sigut la que ha originat la reforma més substancial en el text de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, des que va entrar en vigor. Amb esta es va pretendre millorar tècnicament el text anterior a la vista de l'experiència que ha proporcionat la seua aplicació, alhora que es van incorporar algunes qüestions que no estaven expressament regulades amb anterioritat, com les definicions de cànon o pensions o el règim d'entitats en atribució de rendes.

e) Finalment, la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, ha introduït determinades modificacions com a conseqüència de l'aprovació de la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny del 2003, relativa a un règim fiscal comú aplicable als pagaments d'interessos i cànon efectuat entre societats associades de diferents Estats membres, amb un règim transitori específic per a cànon. D'altra banda, també s'ha exclòs de l'obligació de retindre i ingressar a compte les missions diplomàtiques o oficines diplomàtiques d'Estats estrangers.

III

En el text aprovat per este reial decret legislatiu, la Llei 41/1998, de 9 de desembre, es refon amb les normes següents:

a) La Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, que va regular en la seua disposició addicional quarta les normes sobre retencions i altres qüestions relatives a actius financers i altres valors mobiliaris. Esta norma s'incorpora en els apartats 2 i següents de l'article 53 del text refós.

b) La Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, que va establir, en l'article 24, la possibilitat de regular reglamentàriament les obligacions de retenció i ingrés a compte que podien incumbir a determinades entitats o als mateixos partícips en els casos de transmissions o reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva en mans de contribuents no residents. Esta regulació s'incorpora en l'apartat 1 de l'article 53 del text refós.

c) La Llei 6/2000, de 13 de desembre, que va regular, en l'apartat quatre de l'article 23, el tractament en l'Impost sobre la Renda de no Residents de les operacions de reducció de capital amb devolució d'aportacions als socis i de devolució de la prima d'emissió.

Esta regulació s'incorpora en l'apartat 4 de l'article 31 del text refós.

e) La Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades, que ha modificat la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, establint l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte per als representants de les entitats asseguradores que operen en règim de lliure prestació de servicis a Espanya, als quals es referix l'article 86.1 i la disposició adicional dessetena de l'esmentada Llei 30/1995, de 8 de novembre.

f) Finalment, amb la finalitat d'aconseguir més claredat, es desglossa l'actual regulació en un sol article del Gravamen Especial sobre Béns Immobles d'Entitats no Residents en els articles 40 a 45 d'este text refós.

IV

Convé assenyalar que no s'integren en el text refós, per raons de sistemàtica i coherència normativa, aquelles normes de caràcter fiscal que, pel seu contingut especial des d'un punt de vista subjectiu, objectiu o temporal, no procedix refundre amb la normativa de caràcter i abast generals. Este és el cas d'aquelles, la refosa de les quals en este text originaria una dispersió de la normativa que hi conté per afectar diferents àmbits i diversos impostos com, per exemple, la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre Règim Fiscal de les Cooperatives, la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del Règim Econòmic i Fiscal de Canàries, la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge, la disposició adicional diuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, relativa als préstecs de valors, o la disposició adicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, i la disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, referides a participacions preferents i instruments de deute.

Igualment no s'integren les disposicions reguladores dels esdeveniments d'especial interès públic, com ara l'Any Sant Compostellà 2004 o la Copa Amèrica 2007.

V

Este reial decret legislatiu conté un article, una disposició adicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i una disposició final.

En virtut del seu article únic, s'aprova el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents.

En la disposició adicional única es disposa que les referències que en altres normes es continguen a la Llei 41/1998, de 9 de desembre, s'entendran realitzades a l'articulat del text refós que s'aprova.

En la disposició transitòria única s'assenyala que fins a l'1 de juliol del 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, continuarà vigent un determinat precepte de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, i que fins a la dita data les referències efectuades en el text refós als preceptes de la nova Llei General Tributària s'entendran realitzades als corresponents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, i de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de Drets i Garanties dels Contribuents, en els termes que disposava la Llei 41/1998, de 9 de desembre.

En la disposició derogatòria única s'arreglen les normes que es refonen en este text, sense perjudi d'aquelles altres que, sent també objecte de refosa, són

derogades en els reials decrets legislatius que aproven els textos refosos de les Lleis dels Impostos sobre la Renda de les Persones Físiques i sobre Societats, per afectar en major grau un d'estos impostos.

Finalment, en la disposició final única s'establix que l'entrada en vigor del reial decret legislatiu i del text refós que s'aprova serà l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte alguns casos excepcionals derivats de l'entrada en vigor de la nova Llei General Tributària i de la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny del 2003.

El text refós que s'aprova està compost per 53 articles, agrupats en un capítol preliminar i huit capítols, una disposició transitòria i dos disposicions finals.

Així mateix, el text refós inclou al començament un índex del seu contingut, l'objecte del qual és facilitar la utilització de la norma pels seus destinataris mitjançant una ràpida localització i ubicació sistemàtica dels seus preceptes.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 5 de març del 2004,

DISPOSE:

Article únic. *Aprovació del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents.*

S'aprova el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, que s'inserix a continuació.

Disposició adicional única. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en altres disposicions a la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de no Residents i Normes Tributàries, s'entendran realitzades als preceptes corresponents del text refós que s'aprova per este reial decret legislatiu.

Disposició transitòria única. *Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.*

Fins a l'1 de juliol del 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària:

a) Conservarà la seua vigència l'article 9.3 de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de No Residents i Normes Tributàries.

b) Les referències efectuades, en el text refós que aprova este reial decret legislatiu, als preceptes de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, s'entendran realitzades als corresponents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, i de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de Drets i Garanties dels Contribuents, en els termes que disposava la Llei 41/1998, de 9 de desembre.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Excepte el que disposa la disposició transitòria única anterior, a l'entrada en vigor d'este reial decret legislatiu quedarà derogada, amb motiu de la seua incorporació al text refós que s'aprova, la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de no Residents i Normes Tributàries, a excepció de la disposició adicional segona, que conservarà la seua vigència.

2. La derogació de les disposicions a què es referix l'apartat 1 no perjudicarà els drets de la Hisenda pública respecte a les obligacions tributàries meritades durant la seua vigència.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

1. Este reial decret legislatiu i el text refós que aprova entraran en vigor l'endemà de la seua publicació en

el «Boletín Oficial del Estado», a excepció del que disposen els apartats següents.

2. Els articles 10.3 i 18.1.b) del text refós entraran en vigor el dia 1 de juliol del 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

3. L'article 25.1.i) del text refós entrarà en vigor el dia 1 de gener del 2005, data a què es referix la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny del 2003, relativa a un règim fiscal comú aplicable als pagaments d'interessos i cànon efectuats entre societats associades de diferents Estats membres.

Madrid, 5 de març del 2004.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

TEXT REFÓS DE LA LLEI DE L'IMPOST SOBRE LA RENDA DE NO RESIDENTS

Índex

Capítol preliminar. Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació.

- Article 1. Naturalesa i objecte.
- Article 2. Àmbit d'aplicació.
- Article 3. Normativa aplicable.
- Article 4. Tractats i convenis.

Capítol I. Elements personals.

- Article 5. Contribuents.
- Article 6. Residència en territori espanyol.
- Article 7. Atribució de rendes.
- Article 8. Individualització de rendes.
- Article 9. Responsables.
- Article 10. Representants.
- Article 11. Domicili fiscal.

Capítol II. Subjecció a l'impost.

- Article 12. Fet imposable.
- Article 13. Rendes obtingudes en territori espanyol.
- Article 14. Rendes exemptes.
- Article 15. Formes de subjecció.

Capítol III. Rendes obtingudes mitjançant establiment permanent.

- Article 16. Rendes imputables als establiments permanents.
- Article 17. Diversitat d'establiments permanents.
- Article 18. Determinació de la base imposable.
- Article 19. Deute tributari.
- Article 20. Període impositiu i meritació.
- Article 21. Declaració
- Article 22. Obligacions comptables, registrals i formals.
- Article 23. Pagaments a compte.

Capítol IV. Rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

- Article 24. Base imposable.
- Article 25. Quota tributària.
- Article 26. Deduccions.
- Article 27. Meritació.
- Article 28. Declaració.
- Article 29. Obligacions formals.
- Article 30. Retencions.
- Article 31. Obligació de retindre i ingressar a compte.
- Article 32. Obligacions de retenció sobre les rendes del treball en cas de canvi de residència.

Article 33. Inversions de no residents en lletres del Tresor i en altres modalitats de Deute Públic.

Capítol V. Entitats en règim d'atribució de rendes.

Article 34. Entitats en règim d'atribució de rendes.

Secció 1a. Entitats en règim d'atribució de rendes constituïdes a Espanya.

Article 35. Entitats que realitzen una activitat econòmica.

Article 36. Entitats que no realitzen una activitat econòmica.

Secció 2a. Entitats en règim d'atribució de rendes constituïdes en l'estranger.

Article 37. Entitats en règim d'atribució de rendes constituïdes en l'estranger.

Article 38. Entitats amb presència en territori espanyol.

Article 39. Entitats sense presència en territori espanyol.

Capítol VI. Gravamen Especial sobre Béns Immobles d'Entitats no Residents.

Article 40. Subjecció.

Article 41. Base imposable.

Article 42. Exempcions.

Article 43. Tipus de gravamen.

Article 44. Deduïbilitat del gravamen.

Article 45. Meritació i declaració.

Capítol VII. Opció per a contribuents residents en altres Estats membres de la Unió Europea.

Article 46. Opció per a contribuents residents en altres Estats membres de la Unió Europea.

Capítol VIII. Altres disposicions.

Article 47. Successió en el deute tributari.

Article 48. Responsabilitat patrimonial del contribuent.

Article 49. Infraccions i sancions.

Article 50. Orde jurisdiccional.

Article 51. Liquidació provisional.

Article 52. Deducció de pagaments a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Article 53. Normes sobre retenció, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.

Disposició transitòria única. Disposicions transitòries del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Disposició final primera. Habilitacions a la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

Disposició final segona. Habilitació normativa.

CAPÍTOL PRELIMINAR

Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Naturalesa i objecte.*

L'Impost sobre la Renda de no Residents és un tribut de caràcter directe que grava la renda obtinguda en territori espanyol per les persones físiques i entitats que no hi residixen.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Este impost s'aplicarà en tot el territori espanyol.

2. El territori espanyol comprén el territori de l'Estat espanyol, incloent-hi l'espai aeri, les aigües interiors, així com el mar territorial i les àrees exteriors a este, en

les quals, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seua legislació interna, l'Estat espanyol exercisca o pugua exercir jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents i els seus recursos naturals.

3. El que disposa l'apartat 1 s'entendrà sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, en els Territoris Històrics del País Basc i en la Comunitat Foral de Navarra.

4. A Canàries, Ceuta i Melilla es tindran en compte les especialitats que resulten aplicables en virtut de la seua normativa específica i del que disposa esta llei.

Article 3. *Normativa aplicable.*

L'impost es regix per esta llei, que s'interpretarà en concordança amb la normativa reguladora de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de l'Impost sobre Societats, segons siga procedent.

Article 4. *Tractats i convenis.*

El que estableix esta llei s'entendrà sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució Espanyola.

CAPÍTOL I

Elements personals

Article 5. *Contribuents.*

Són contribuents per este impost:

a) Les persones físiques i entitats no residents en territori espanyol conforme a l'article 6 que hi obtinguen rendes, llevat que siguen contribuents per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

b) Les persones físiques que siguen residents a Espanya per alguna de les circumstàncies previstes en l'article 9.4 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

c) Les entitats en règim d'atribució de rendes a què es referix l'article 38.

Article 6. *Residència en territori espanyol.*

La residència en territori espanyol es determinarà d'acord amb el que disposa l'article 9 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, i en l'article 8.1 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Article 7. *Atribució de rendes.*

Les rendes corresponents a les entitats en règim d'atribució de rendes a què es referix l'article 10 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, així com les retencions i ingressos a compte que hagen suportat, s'atribuiran als socis, hereus, comuns o partícips, respectivament, d'acord amb el que estableix la secció 2a del títol VII del dit text refós i en el capítol V d'esta llei.

Article 8. *Individualització de rendes.*

Als contribuents persones físiques se'ls aplicarà el que disposa l'article 11 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, sobre individualització de rendes.

Article 9. *Responsables.*

1. Respondran solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents als rendiments que haja satisfet

o a les rendes dels béns o drets el depòsit o gestió dels quals tinga encomanat, respectivament, el pagador dels rendiments meritats sense mediació d'establiment permanent pels contribuents o el depositari o gestor dels béns o drets dels contribuents no a un establiment permanent.

Esta responsabilitat no existirà quan siga d'aplicació l'obligació de retindre i ingressar a compte a què es referix l'article 31, inclús en els supòsits previstos en l'apartat 4 del dit article, sense perjudici de les responsabilitats que deriven de la condició de retenidor.

2. No s'entendrà que una persona o entitat satisfà un rendiment quan es limite a efectuar una simple mediació de pagament. S'entendrà per simple mediació de pagament l'abonament d'una quantitat per compte i orde d'un tercer.

3. En el cas del pagador de rendiments meritats sense mediació d'establiment permanent pels contribuents d'este impost, les actuacions de l'Administració tributària podran entendre's directament amb el responsable, a qui serà exigible el deute tributari, sense que siga necessari l'acte administratiu previ de derivació de responsabilitat previst en l'article 41.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

En el cas del depositari o gestor dels béns o drets no afectes a un establiment permanent, la responsabilitat solidària s'exigirà en els termes previstos en l'article 41.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

4. Respondran solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents als establiments permanents de contribuents no residents i a les entitats a què es referix l'article 38 d'esta llei, les persones que, d'acord amb el que estableix l'article 10, siguen els seus representants.

Article 10. *Representants.*

1. Els contribuents per este impost estaran obligats a nomenar, abans del final del termini de declaració de la renda obtinguda a Espanya, una persona física o jurídica amb residència a Espanya, perquè els represente davant de l'Administració tributària en relació amb les seues obligacions per este impost, quan operen per mediació d'un establiment permanent, en els supòsits a què es referixen els articles 24.2 i 38 o quan, a causa de la quantia i característiques de la renda obtinguda en territori espanyol pel contribuent, així ho requerisca l'Administració tributària.

El contribuent o el seu representant estaran obligats a informar l'Administració tributària del nomenament, degudament acreditat, en el termini de dos mesos a partir de la data d'este.

La designació es comunicarà a la Delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en què hagen de presentar la declaració per l'impost, acompanyant a la indicada comunicació l'expressa acceptació del representant.

2. En cas d'incompliment de l'obligació del nomenament que estableix l'apartat anterior, l'Administració tributària podrà considerar representant de l'establiment permanent o del contribuent a què es referix l'article 5.c) a qui figure com a tal en el Registre Mercantil. Si no hi haguera representant nomenat o inscrit, o fóra persona diferent de qui estiga facultat per a contractar en nom d'aquells, l'Administració tributària podrà considerar com a tal este últim.

3. L'incompliment de l'obligació a què es referix l'apartat 1 es considerarà infracció tributària greu i la sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 2.000 euros.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu este apartat es reduirà conforme al que disposa l'article 188.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Article 11. *Domicili fiscal.*

1. Els contribuents no residents en territori espanyol tindran el domicili fiscal, a efectes del compliment de les seues obligacions tributàries, a Espanya:

a) Quan operen a Espanya a través d'establiment permanent, en el lloc en què radique l'efectiva gestió administrativa i la direcció dels seus negocis a Espanya. En el supòsit en què no puga establir-se el lloc del domicili fiscal d'acord amb el criteri anterior, prevaldrà aquell en què radique el major valor de l'immobilitzat.

b) Quan obtinguen rendes derivades de béns immobles, en el domicili fiscal del representant i, si no n'hi ha, en el lloc de situació de l'immoble corresponent.

c) En la resta de casos, en el domicili fiscal del representant o, si no n'hi ha, en el del responsable solidari.

2. Quan no s'haguera designat representant, les notificacions practicades en el domicili fiscal del responsable solidari tindran el mateix valor i produiran els mateixos efectes que si s'hagueren practicat directament al contribuent.

CAPÍTOL II

Subjecció a l'impost

Article 12. *Fet imposable.*

1. Constituïx el fet imposable l'obtenció de rendes, dineràries o en espècie, en territori espanyol pels contribuents per este impost, conforme al que estableix l'article següent.

2. Es presumiran retribuïdes, excepte prova en contra, les prestacions o cessions de béns, drets i servicis susceptibles de generar rendes subjectes a este impost.

3. No estaran subjectes a este impost les rendes que es troben subjectes a l'Impost sobre Successions i Donacions.

Article 13. *Rendes obtingudes en territori espanyol.*

1. Es consideren rendes obtingudes en territori espanyol les següents:

a) Les rendes d'activitats o explotacions econòmiques realitzades mitjançant establiment permanent situat en territori espanyol.

S'entendrà que una persona física o entitat opera mitjançant establiment permanent en territori espanyol quan per qualsevol títol hi dispose, de forma continuada o habitual, d'instal·lacions o llocs de treball de qualsevol índole, en els quals realitze tota o part de la seua activitat, o actue en este per mitjà d'un agent autoritzat per a contractar, en nom i per compte del contribuent, que exercisca habitualment estos poders.

En particular, s'entendrà que constituïxen establiment permanent les seus de direcció, les sucursals, les oficines, les fàbriques, els tallers, els magatzems, les botigues o altres establiments, les mines, els pous de petroli o de gas, les pedreres, les explotacions agrícoles, forestals o pecuàries o qualsevol altre lloc d'exploració o d'extracció de recursos naturals, i les obres de construcció, instal·lació o muntatge la duració de les quals excedisca de sis mesos.

b) Les rendes d'activitats o explotacions econòmiques realitzades sense mediació d'establiment permanent situat en territori espanyol, quan no siga d'aplicació un altre paràgraf d'este article, en els casos següents:

1r. Quan les activitats econòmiques siguen realitzades en territori espanyol. No es consideraran obtinguts en territori espanyol els rendiments derivats de la instal·lació o muntatge de maquinària o instal·lacions procedents de l'estranger quan estes operacions es realitzen pel proveïdor de la maquinària o instal·lacions, i l'import no excedisca del 20 per cent del preu d'adquisició d'estos elements.

2n. Quan es tracte de prestacions de servicis utilitzades en territori espanyol, en particular les referides a la realització d'estudis, projectes, assistència tècnica o suport a la gestió. S'entendran utilitzades en territori espanyol aquelles que servisquen a activitats econòmiques realitzades en territori espanyol o es referisquen a béns que hi estiguen situats. Quan estes prestacions servisquen parcialment a activitats econòmiques realitzades en territori espanyol, es consideraran obtingudes a Espanya només per la part que servisca a l'activitat exercida a Espanya.

3r. Quan deriven, directament o indirectament, de l'actuació personal en territori espanyol d'artistes i esportistes, o de qualsevol altra activitat relacionada amb la dita actuació, encara que es perceben per persona o entitat diferent de l'artista o esportista.

c) Els rendiments del treball:

1r. Quan deriven, directament o indirectament, d'una activitat personal desenvolupada en territori espanyol.

2n. Quan es tracte de retribucions públiques satisfetes per l'Administració espanyola.

3r. Quan es tracte de remuneracions satisfetes per persones físiques que realitzen activitats econòmiques, en l'exercici de les seues activitats, o entitats residents en territori espanyol o per establiments permanents que hi estiguen situats per raó d'una ocupació exercida a bord d'un barco o aeronau en tràfic internacional.

El que disposen els paràgrafs 2n i 3r no s'aplicarà quan el treball es preste íntegrament en l'estranger i estos rendiments estiguen subjectes a un impost de naturalesa personal en l'estranger.

d) Les pensions i la resta de prestacions semblants, quan deriven d'una ocupació prestada en territori espanyol o quan se satisfacen per una persona o entitat resident en territori espanyol o per un establiment permanent que hi estiga situat.

Es consideren pensions les remuneracions satisfetes per raó d'una ocupació anterior, amb independència que es perceben pel mateix treballador o una altra persona.

Es consideren prestacions semblants, en particular, les previstes en l'article 16.2.a) i f) del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

e) Les retribucions dels administradors i membres dels consells d'administració, de les juntes que actuen en representació seua o d'òrgans representatius d'una entitat resident en territori espanyol.

f) Els següents rendiments de capital mobiliari:

1r. Els dividendes i altres rendiments derivats de la participació en els fons propis d'entitats residents a Espanya, sense perjudi del que disposa l'article 118 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

2n. Els interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis satisfets per persones o entitats residents en territori espanyol, o per establiments permanents que hi estiguen situats, o que retribuïsquen prestacions de capital utilitzades en territori espanyol.

3r. Els cànons o regalies satisfets per persones o entitats residents en territori espanyol o per establiments

permanents que hi estiguen situats, o que s'utilitzen en territori espanyol.

Tenen la consideració de cànons o regalies les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús, o la concessió d'ús de:

Drets sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques.

Patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plans, fórmules o procediments secrets.

Drets sobre programes informàtics.

Informacions relatives a experiències industrials, comercials o científiques.

Drets personals susceptibles de cessió, com ara els drets d'imatge.

Equips industrials, comercials o científics.

Qualsevol dret semblant als anteriors.

En particular, tenen eixa consideració les quantitats pagades per l'ús o la concessió d'ús dels drets emparats pel text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, i la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques.

4 Altres rendiments de capital mobiliari no mencionats en els paràgrafs 1r, 2n i 3r anteriors, satisfets per persones físiques que realitzen activitats econòmiques, en l'exercici de les seues activitats, o entitats residents en territori espanyol o per establiments permanents que hi estiguen situats.

g) Els rendiments derivats, directament o indirectament, de béns immobles situats en territori espanyol o de drets relatius a estos.

h) Les rendes imputades als contribuents persones físiques titulars de béns immobles urbans situats en territori espanyol no afectes a activitats econòmiques.

i) Els guanys patrimonials:

1r. Quan es deriven de valors emesos per persones o entitats residents en territori espanyol.

2n. Quan es deriven d'altres béns mobles, diferents dels valors, situats en territori espanyol o de drets que hagen de complir-se o s'exerciten en territori espanyol.

3r. Quan procedisquen, directament o indirectament, de béns immobles situats en territori espanyol o de drets relatius a estos. En particular, es consideren incloses:

Els guanys patrimonials derivats de drets o participacions en una entitat, resident o no, l'actiu de la qual estiga constituït principalment, de forma directa o indirecta, per béns immobles situats en territori espanyol.

Els guanys patrimonials derivats de la transmissió de drets o participacions en una entitat, resident o no, que atribuïsquen al seu titular el dret de gaudi sobre béns immobles situats en territori espanyol.

4t. Quan s'incorporen al patrimoni del contribuent béns situats en territori espanyol o drets que hagen de complir-se o s'exerciten en este territori, encara que no deriven d'una transmissió prèvia, com els guanys en el joc.

2. No es consideren obtinguts en territori espanyol els rendiments següents:

a) Els satisfets per raó de compravendes internacionals de mercaderies, incloses les comissions de mediació en estes, així com els gastos accessoris i conexas.

b) Els satisfets a persones o entitats no residents per establiments permanents situats en l'estranger, a càrrec d'estos, quan les prestacions corresponents estiguen vinculades amb l'activitat de l'establiment permanent en l'estranger.

3. Per a la qualificació dels distints conceptes de renda en funció de la seua procedència caldrà ajustar-se al que disposa este article i, si no n'hi ha, als criteris establits en el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

Article 14. *Rendes exemptes.*

1. Estaran exemptes les rendes següents:

a) Les rendes mencionades en l'article 7 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, percebudes per persones físiques, així com les pensions assistencials per ancianitat reconegudes a l'empara del Reial Decret 728/1993, de 14 de maig, pel qual s'establixen pensions assistencials per ancianitat en favor dels emigrants espanyols.

b) Les beques i altres quantitats percebudes per persones físiques, satisfetes per les Administracions públiques, en virtut d'acords i convenis internacionals de cooperació cultural, educativa i científica o en virtut del pla anual de cooperació internacional aprovat en Consell de Ministres.

c) Els interessos i la resta de rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis a què es referix l'article 23.2 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, així com els guanys patrimonials derivats de béns mobles, obtinguts sense mediació d'establiment permanent, per residents en un altre Estat membre de la Unió Europea o per establiments permanents dels dits residents situats en un altre Estat membre de la Unió Europea.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplicarà als guanys patrimonials derivats de la transmissió d'accions, participacions o altres drets en una entitat en els casos següents:

1r. Quan l'actiu de la dita entitat consistisca principalment, directament o indirectament, en béns immobles situats en territori espanyol.

2n. Quan, en algun moment, durant el període de 12 mesos precedent a la transmissió, el contribuent haja participat, directament o indirectament, en almenys el 25 per cent del capital o patrimoni de la dita entitat.

d) Els rendiments derivats del Deute Públic, obtinguts sense mediació d'establiment permanent a Espanya.

e) Les rendes derivades de valors emesos a Espanya per persones físiques o entitats no residents sense mediació d'establiment permanent, siga quin siga el lloc de residència de les institucions financeres que actuen com a agents de pagament o medien en l'emissió o transmissió dels valors.

No obstant això, quan el titular dels valors siga un establiment permanent en territori espanyol, les rendes a què es referix el paràgraf anterior quedaran subjectes a este impost i, si és el cas, al sistema de retenció a compte, que es practicarà per la institució financera resident que actue com a depositària dels valors.

f) Els rendiments dels comptes de no residents, que se satisfacen contribuents per este impost, llevat que el pagament es realitze a un establiment permanent situat en territori espanyol, pel Banc d'Espanya o per les entitats registrades que es referix la normativa de transaccions econòmiques amb l'exterior.

g) Les rendes obtingudes en territori espanyol, sense mediació d'establiment permanent en este, procedents de l'arrendament, cessió, o transmissió de contenidors o de barcos i aeronaus a casc nu, utilitzats en la navegació marítima o aèria internacional.

h) Els beneficis distribuïts per les societats filials residents en territori espanyol a les seues societats matrius residents en altres Estats membres de la Unió Europea, quan concórreguen els requisits següents:

1r. Que ambdós societats estiguen subjectes i no exemptes a algun dels tributs que graven els beneficis de les entitats jurídiques en els Estats membres de la Unió Europea, mencionats en l'article 2.c) de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'Estats membres diferents.

2n. Que la distribució del benefici no siga conseqüència de la liquidació de la societat filial.

3r. Que ambdós societats revisten alguna de les formes previstes en l'annex de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'Estats membres diferents.

Tindrà la consideració de societat matriu aquella entitat que posseïska en el capital d'una altra societat una participació directa de, almenys, el 25 per cent. Esta última entitat tindrà la consideració de societat filial.

La mencionada participació haurà d'haver-se mantingut de forma ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què siga exigible el benefici que es distribuïska o, si no n'hi ha, que es mantinga durant el temps que siga necessari per a completar un any. En este últim cas la quota tributària ingressada serà tornada una vegada complit este termini.

La residència es determinarà d'acord amb la legislació de l'Estat membre que corresponga, sense perjudi del que estableixen els convenis per a evitar la doble imposició.

No obstant el previst anteriorment, el ministre d'Hisenda podrà declarar, a condició de reciprocitat, que el que estableix este paràgraf h) s'aplique a les societats filials que revisten una forma jurídica diferent de les previstes en l'annex de la directiva i als dividends distribuïts a una societat matriu que posseïska en el capital d'una societat filial resident a Espanya una participació directa de, almenys, el 10 per cent, sempre que es complisquen les restants condicions establides en este paràgraf h).

El que estableix este paràgraf h) no s'aplicarà quan la majoria dels drets de vot de la societat matriu es posseïska, directament o indirectament, per persones físiques o jurídiques que no residisquen en Estats membres de la Unió Europea, excepte quan aquella realitze efectivament una activitat empresarial directament relacionada amb l'activitat empresarial desenvolupada per la societat filial o tinga com a objecte la direcció i gestió de la societat filial mitjançant l'adequada organització de mitjans materials i personals o prove que s'ha constituït per motius econòmics vàlids i no per a disfrutar indegudament del règim previst en este paràgraf h).

i) Les rendes derivades de les transmissions de valors o el reembors de participacions en fons d'inversió realitzats en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, obtingudes per persones físiques o entitats no residents sense mediació d'establiment permanent en territori espanyol, que siguen residents en un Estat que tinga subscrit amb Espanya un conveni per a evitar la doble imposició amb clàusula d'intercanvi d'informació.

2. En cap cas s'aplicarà el que disposen els paràgrafs c), d) i i) de l'apartat anterior als rendiments i guanys patrimonials obtinguts a través dels països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.

Tampoc s'aplicarà el que preveu el paràgraf h) de l'apartat anterior quan la societat matriu tinga la seua residència fiscal en un país o territori qualificat reglamentàriament com a paradís fiscal.

3. El ministre d'Hisenda podrà declarar, a condició de reciprocitat, l'exempció dels rendiments corresponents a entitats de navegació marítima o aèria residents en l'estranger els barcos o del qual aeronaus toquen territori espanyol, encara que tinguen en este consignantaris o agents.

Article 15. *Formes de subjecció.*

1. Els contribuents que obtinguen rendes mitjançant establiment permanent situat en territori espanyol tributaran per la totalitat de la renda imputable a este establiment, siga quin siga el lloc de la seua obtenció, d'acord amb el que disposa el capítol III.

2. Els contribuents que obtinguen rendes sense mediació d'establiment permanent tributaran de forma separada per cada meritació total o parcial de renda sotmesa a gravamen, sense que siga possible cap compensació entre aquelles i en els termes previstos en el capítol IV.

CAPÍTOL III

Rendes obtingudes mitjançant establiment permanent

Article 16. *Rendes imputables als establiments permanents.*

1. Componen la renda imputable a l'establiment permanent els conceptes següents:

a) Els rendiments de les activitats o explotacions econòmiques desenvolupades per este establiment permanent.

b) Els rendiments derivats d'elements patrimonials afectes a l'establiment permanent.

c) Els guanys o pèrdues patrimonials derivats dels elements patrimonials afectes a l'establiment permanent.

Es consideren elements patrimonials afectes a l'establiment permanent els vinculats funcionalment a l'exercici de l'activitat que constituïx el seu objecte.

Els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat només es consideraran elements patrimonials afectes a l'establiment permanent quan este siga una sucursal registrada en el Registre Mercantil i es complisquen els requisits establits reglamentàriament.

2. En els casos de reexportació de béns prèviament importats pel mateix contribuent, es considerarà:

a) Que no s'ha produït cap alteració patrimonial, sense perjudi del tractament aplicable als pagaments realitzats pel període d'utilització, si es tracta d'elements d'immobilitzat importats temporalment.

b) Que hi ha hagut alteració patrimonial, si es tracta d'elements d'immobilitzat adquirits per a la seua utilització en les activitats exercides per un establiment permanent.

c) Que hi ha hagut rendiment, positiu o negatiu, d'una activitat o explotació econòmica, si es tracta d'elements que tinguen la consideració d'existències.

Article 17. *Diversitat d'establiments permanents.*

1. Quan un contribuent dispose de diversos centres d'activitat en territori espanyol, es considerarà que estos constituïxen establiments permanents distints, i es gravaran en conseqüència separadament, quan concórreguen les circumstàncies següents:

- a) Que realitzen activitats clarament diferenciables.
- b) Que la gestió d'estes es porte de forma separada.

2. En cap cas serà possible la compensació de rendes entre establiments permanents distints.

Article 18. *Determinació de la base imposable.*

1. La base imposable de l'establiment permanent es determinarà d'acord amb les disposicions del règim general de l'Impost sobre Societats, sense perjudici del que disposen els paràgrafs següents:

a) Per a la determinació de la base imposable, no seran deduïbles els pagaments que l'establiment permanent efectue a la casa central o a algun dels seus establiments permanents en concepte de cànon, interessos, comissions, abonats en contraprestació de servicis d'assistència tècnica o per l'ús o la cessió de béns o drets.

No obstant el que s'ha disposat anteriorment, seran deduïbles els interessos abonats pels establiments permanents de bancs estrangers a la seua casa central o a altres establiments permanents, per a la realització de la seua activitat.

b) Per a la determinació de la base imposable serà deduïble la part raonable dels gastos de direcció i generals d'administració que corresponga a l'establiment permanent, sempre que es complisquen els requisits següents:

1r. Reflex en els estats comptables de l'establiment permanent.

2n. Constància, mitjançant memòria informativa presentada amb la declaració, dels imports, criteris i mòduls de repartiment.

3r. Racionalitat i continuïtat dels criteris d'imputació adoptats.

S'entendrà complert el requisit de racionalitat dels criteris d'imputació quan estos es basen en la utilització de factors realitzada per l'establiment permanent i en el cost total d'estos factors.

En aquells casos en què no fóra possible utilitzar el criteri assenyalat en el paràgraf anterior, la imputació podrà realitzar-se atenent a la relació en què es troben alguna de les magnituds següents:

Xifra de negocis.

Costos i gastos directes.

Inversió mitjana en elements d'immobilitzat material afecte activitats o explotacions econòmiques.

Inversió mitjana total en elements afectes a activitats o explotacions econòmiques.

Serà aplicable a la determinació dels gastos de direcció i generals d'administració deduïbles conforme a este apartat, en la forma que reglamentàriament es determine, el procediment previst en l'article 91 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

c) En cap cas resultaran imputables quantitats corresponents al cost dels capitals propis de l'entitat afectes, directament o indirectament, a l'establiment permanent.

2. Les operacions realitzades per l'establiment permanent amb la seua casa central o amb altres establiments permanents del contribuent, ja estiguen situats en territori espanyol o en l'estranger, o amb altres societats o persones que hi estiguen vinculades, es valoraran d'acord amb les disposicions de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

3. L'establiment permanent podrà compensar les seues bases imposables negatives d'acord amb el que preveu l'article 25 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

4. Quan les operacions realitzades a Espanya per un establiment permanent no tanquen un cycle mercantil complet determinant d'ingressos a Espanya, finalitzant-se este pel contribuent o per un o diversos dels seus establiments permanents sense que es produïska cap contraprestació, a banda de la cobertura dels gastos originats per l'establiment permanent i sense que es destinen tot o part dels productes o servicis a tercers distints del mateix contribuent, seran aplicables les regles següents:

a) Els ingressos i gastos de l'establiment permanent es valoraran segons les normes de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, determinant-se el deute tributari segons les normes aplicables en el règim general de l'Impost sobre Societats i en el que preveuen els apartats anteriors d'este article.

b) Subsidiàriament, s'aplicaran les regles següents:

1a. La base imposable es determinarà aplicant el percentatge que a estos efectes assenyalare el ministre d'Hisenda sobre el total dels gastos incorreguts en l'exercici de l'activitat que constituïx l'objecte de l'establiment permanent. A la dita quantitat s'addicionarà la quantia íntegra dels ingressos de caràcter accessori, com a interessos o cànon, que no en constituïsquen l'objecte empresarial, així com els guanys i pèrdues patrimonials derivat dels elements patrimonials afectes a l'establiment.

Als efectes d'esta regla, els gastos de l'establiment permanent es computaran per la seua quantia íntegra, sense que siga admissible cap minoració o compensació.

2a. La quota íntegra es determinarà aplicant sobre la base imposable el tipus de gravamen general, sense que hi siguen aplicables les deduccions i bonificacions regulades en l'esmentat règim general.

5. Tractant-se d'establiments permanents l'activitat dels quals en territori espanyol consistisca en obres de construcció, instal·lació o muntatge la duració del qual excedisca de sis mesos, activitats o explotacions econòmiques de temporada o estacionals, o activitats d'exploració de recursos naturals, l'impost s'exigirà conforme a les regles següents:

a) Segons allò que s'ha previst per a les rendes d'activitats o explotacions econòmiques obtingudes en territori espanyol sense mediació d'establiment permanent en els articles 24.2 i 25, s'aplicaran, a estos efectes, les normes següents:

1a. Les normes sobre meritació i presentació de declaracions seran les relatives a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

2a. Els contribuents quedaran rellevats del compliment de les obligacions comptables i registrals de caràcter general. No obstant això, hauran de conservar i mantindre a disposició de l'Administració tributària, els justificants dels ingressos obtinguts i dels pagaments realitzats per este impost, així com, si és el cas, de les retencions i ingressos a compte practicats i declaracions relatives a estos.

Així mateix, estaran obligats a presentar una declaració censal i declarar el seu domicili fiscal en territori espanyol, així com a comunicar els canvis que es produïren en este o en les dades consignades en aquella.

b) No obstant això, el contribuent podrà optar per l'aplicació del règim general previst per als establiments permanents en els articles precedents.

Serà obligatòria, en tot cas, l'aplicació del sistema assenyalat en el paràgraf a) anterior quan l'establiment

permanent no disposara de comptabilitat separada de les rendes obtingudes en territori espanyol.

L'opció haurà de manifestar-se a l'hora de presentar la declaració censal de començament d'activitat.

c) No resultaran aplicables, en cap cas, als contribuents que segueixen el sistema previst en el paràgraf a) anterior, les normes establides en els convenis per a evitar la doble imposició per als supòsits de rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

Article 19. *Deute tributari.*

1. A la base imposable determinada d'acord amb l'article anterior s'aplicarà el tipus de gravamen del 35 per cent, excepte quan l'activitat de l'establiment permanent fóra la d'investigació i explotació d'hidrocarburs; en este cas, el tipus de gravamen serà del 40 per cent.

2. Addicionalment, quan les rendes obtingudes per establiments permanents d'entitats no residents es transferisquen a l'estranger, serà exigible una imposició complementària, al tipus de gravamen del 15 per cent, sobre les quanties transferides a càrrec de les rendes de l'establiment permanent, inclosos els pagaments a què fa referència l'article 18.1.a), que no hagen sigut gastos deduïbles a efectes de fixació de la base imposable de l'establiment permanent.

La declaració i ingrés de la dita imposició complementària s'efectuarà en la forma i terminis establits per a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

3. La imposició complementària no serà aplicable:

a) A les rendes obtingudes en territori espanyol a través d'establiments permanents per entitats que tinguin la seua residència fiscal en un altre Estat membre de la Unió Europea.

b) A les rendes obtingudes en territori espanyol a través d'establiments permanents per entitats que tinguin la seua residència fiscal en un Estat que haja subscrit amb Espanya un conveni per a evitar la doble imposició, en el que no s'establisca expressament una altra cosa, sempre que existisca un tractament recíproc.

4. En la quota íntegra de l'impost podran aplicar-se:

a) L'import de les bonificacions i les deduccions a què es referixen els articles 30 al 44 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

b) L'import de les retencions, dels ingressos a compte i dels pagaments fraccionats.

5. Les distintes deduccions i bonificacions es practican en funció de les circumstàncies que concórreguen en l'establiment permanent, sense que resulten transportables les d'altres distintes del mateix contribuent en territori espanyol.

6. Quan les retencions, ingressos a compte i pagaments fraccionats efectivament realitzats superen la quantitat resultant de practicar en la quota íntegra de l'impost les bonificacions i deduccions a què es referix l'apartat 4.a) d'este article, l'Administració tributària procedirà a tornar d'ofici l'excés, en els terminis i condicions previstos en l'article 139 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Article 20. *Període impositiu i meritació.*

1. El període impositiu coincidirà amb l'exercici econòmic declarat per l'establiment permanent, sense que pugui excedir 12 mesos.

Quan no s'haguera declarat un altre distint, el període impositiu s'entendrà referit a l'any natural.

La comunicació del període impositiu haurà de formular-se en el moment en què haja de presentar-se la primera declaració per este impost, entenent-se subsis-

tent per a períodes posteriors fins que no es modifique expressament.

2. S'entendrà conclòs el període impositiu quan l'establiment permanent cesse en la seua activitat o, d'una altra manera, es realitze la desafectació de la inversió en al seu dia efectuada respecte de l'establiment permanent, així com en els supòsits en què es produísca la transmissió de l'establiment permanent a una altra persona física o entitat, aquells en què la casa central trasllade la seua residència, i quan mora el seu titular.

3. L'impost es meritirà l'últim dia del període impositiu.

Article 21. *Declaració.*

1. Els establiments permanents estaran obligats a presentar declaració, determinant i ingressant el deute tributari corresponent, en la forma, lloc i amb la documentació que determine el ministre d'Hisenda.

La declaració es presentarà en el termini de 25 dies naturals següents als sis mesos posteriors a la conclusió del període impositiu.

2. Quan es produïsquen els supòsits de l'article 20.2, el termini de presentació serà el previst amb caràcter general per a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent a partir de la data en què es produísca el supòsit, sense que pugui autoritzar-se la seua baixa en l'Índex d'Entitats en tant no haja sigut presentada esta declaració.

Article 22. *Obligacions comptables, registrals i formals.*

1. Els establiments permanents estaran obligats a portar comptabilitat separada, referida a les operacions que realitzen i als elements patrimonials que hi estigueren afectes.

2. Estaran, així mateix, obligats al compliment de les restants obligacions d'índole comptable, registral o formal exigibles a les entitats residents en territori espanyol per les normes de l'impost sobre Societats.

Article 23. *Pagaments a compte.*

1. Els establiments permanents estaran sotmesos al règim de retencions de l'Impost sobre Societats per les rendes que perceben, i quedaran obligats a efectuar pagaments fraccionats a compte de la liquidació d'este impost en els mateixos termes que les entitats subjectes a l'Impost sobre Societats.

2. Així mateix, estaran obligats a practicar retencions i ingressos a compte en els mateixos termes que les entitats residents en territori espanyol.

CAPÍTOL IV

Rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent

Article 24. *Base imposable.*

1. Amb caràcter general, la base imposable corresponent als rendiments que els contribuents per este impost obtinguen sense mediació d'establiment permanent estarà constituïda pel seu import íntegre, determinat d'acord amb les normes del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, sense que s'apliquen els percentatges multiplicadors de l'article 23.1 del dit text refós, ni les reduccions.

2. En els casos de prestacions de servicis, assistència tècnica, obres d'instal·lació o muntatge derivats de contractes d'enginyeria i, en general, d'activitats o explotacions econòmiques realitzades a Espanya sense

mediació d'establiment permanent, la base imposable serà igual a la diferència entre els ingressos íntegres i els gastos de personal, d'aprovisionament de materials incorporats a les obres o treballs i de subministraments, en les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

3. La base imposable corresponent als rendiments derivats d'operacions de reassurances estarà constituïda pels imports de les primes cedides, en reassurances, al reassurador no resident.

4. La base imposable corresponent als guanys patrimonials es determinarà aplicant, a cada alteració patrimonial que es produïska, les normes previstes en la secció 4a del capítol I del títol II, excepte l'article 31.2, i en el títol VIII, excepte l'article 95.1.a), segon paràgraf, del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

En el cas d'entitats no residents, quan el guany patrimonial provinga d'una adquisició a títol lucratiu, el seu import serà el valor normal de mercat de l'element adquirit.

5. En el cas de persones físiques no residents, la renda imputada dels béns immobles situats en territori espanyol es determinarà d'acord amb el que disposa l'article 87 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

Article 25. Quota tributària.

1. La quota tributària s'obté aplicant a la base imposable, determinada conforme a l'article anterior, els següents tipus de gravamen:

- a) Amb caràcter general, el 25 per cent.
- b) Les pensions i la resta de prestacions semblants percebudes per persones físiques no residents en territori espanyol, siga quina siga la persona que haja generat el dret a la seua percepció, seran gravades d'acord amb l'escala següent:

Import anual pensió fins a Euros	Quota Euros	Resta pensió fins a Euros	Tipus aplicable Percentatge
0	0	9.616,19	8
9.616,19	769,30	5.409,11	30
15.025,30	2.392,03	en avant	40

c) Els rendiments del treball de persones físiques no residents en territori espanyol, sempre que no siguin contribuents per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, que presten els seus servicis en missions diplomàtiques i representacions consulars d'Espanya en l'estranger, quan no siga procedent l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en què Espanya siga part, es gravaran al 8 per cent.

d) Quan es tracte de rendiments derivats d'operacions de reassurances, l'1,5 per cent.

e) El 4 per cent en el cas d'entitats de navegació marítima o aèria residents en l'estranger, els barcos o del qual aeronaus toquen territori espanyol.

f) En el cas de guanys patrimonials, el 35 per cent, sense perjudi del que disposa el paràgraf següent.

g) El 15 per cent quan es tracte de:

1r. Dividends i altres rendiments derivats de la participació en els fons propis d'una entitat.

2n. Interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis.

3r. Les rendes derivades de la transmissió o reembors d'accions o participacions representatives del capital o el patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva.

h) Els rendiments del treball percebuts per persones físiques no residents en territori espanyol en virtut d'un contracte de duració determinada per a treballadors estrangers de temporada, d'acord amb el que estableix la normativa laboral, es gravarà al tipus del 2 per cent.

i) El tipus de gravamen aplicable als cànons o regalies satisfets per una societat resident en territori espanyol o per un establiment permanent que hi estiga situat d'una societat resident en un altre Estat membre de la Unió Europea a una societat resident en un altre Estat membre o a un establiment permanent situat en un altre Estat membre d'una societat resident d'un Estat membre serà del 10 per cent quan concórreguen els requisits següents:

1r. Que ambdós societats estiguen subjectes i no exemptes a algun dels tributs mencionats en l'article 3.a).iii) de la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny del 2003, relativa a un règim fiscal comú aplicable als pagaments d'interessos i cànons efectuats entre societats associades de diferents Estats membres.

2n. Que ambdós societats revisten alguna de les formes previstes en l'annex de la Directiva 2003/49/CE.

3r. Que ambdós societats siguin residents fiscals en la Unió Europea i que, a efectes d'un conveni per a evitar la doble imposició sobre la renda conclòs amb un tercer Estat, no es consideren residents d'eixe tercer Estat.

4t. Que ambdós societats siguin associades. A estos efectes, dos societats es consideraran associades quan una posseïska en el capital de l'altra una participació directa de, almenys, el 25 per cent, o una tercera posseïska en el capital de cada una d'elles una participació directa de, almenys, el 25 per cent.

La mencionada participació haurà d'haver-se mantingut de forma ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què s'haja satisfet el pagament del rendiment o, si no n'hi ha, haurà de mantindre's durant el temps que siga necessari per a completar un any.

5t. Que, si és el cas, estes quantitats siguin deduïbles per a l'establiment permanent que satisfà els rendiments en l'Estat en què estiga situat.

6r. Que la societat que reba estos pagaments ho faça en el seu propi benefici i no com a mera intermediària o agent autoritzat d'una altra persona o societat i que, tractant-se d'un establiment permanent, les quantitats que reba estiguen efectivament relacionades amb la seua activitat i constituïsquen ingrés computable a efectes de la determinació de la seua base imposable en l'Estat en què estiga situat.

El que estableix este paràgraf i) no s'aplicarà quan la majoria dels drets de vot de la societat perceptora dels rendiments es posseïska, directament o indirectament, per persones físiques o jurídiques que no residisquen en Estats membres de la Unió Europea, excepte quan aquella prove que s'ha constituït per motius econòmics vàlids i no per a disfrutar indegudament del règim previst en este paràgraf i).

2. Tractant-se de transmissions de béns immobles situats en territori espanyol per contribuents que actuen sense establiment permanent, l'adquirent estarà obligat a retindre i ingressar el 5 per cent, o a efectuar l'ingrés a compte corresponent, de la contraprestació acordada, en concepte de pagament a compte de l'impost corresponent a aquells.

El que estableix el paràgraf anterior no s'aplicarà quan el titular de l'immoble transmés fóra una persona física i, a 31 de desembre de 1996, l'immoble haguera romàs en el seu patrimoni més de 10 anys, sense haver sigut objecte de millores durant eixe temps.

No procedirà l'ingrés a compte a què es referix este apartat en els casos d'aportació de béns immobles, en

la constitució o augment de capitals de societats residents en territori espanyol.

Sense perjudi de les sancions que pogueren correspondre per la infracció en què s'haguera incorregut, si la retenció o l'ingrés a compte no s'hagueren ingressat, els béns transmesos quedaran afectes al pagament de l'import que resulte menor entre la dita retenció o ingrés a compte i l'impost corresponent.

Article 26. *Deduccions.*

De la quota només es deduiran:

a) Les quantitats corresponents a les deduccions per donatius en els termes previstos en l'article 69.3 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

b) Les retencions i ingressos a compte que s'hagueren practicat sobre les rendes del contribuent.

Article 27. *Meritació.*

1. L'impost es meritara:

a) Tractant-se de rendiments, quan resulten exigibles o en la data del cobrament si esta fóra anterior.

b) Tractant-se de guanys patrimonials, quan tinga lloc l'alteració patrimonial.

c) Tractant-se de rendes imputades corresponents als béns immobles urbans, el 31 de desembre de cada any.

d) En la resta de casos, quan siguen exigibles les corresponents rendes.

2. Les rendes presumptes a què es referix l'article 12.2 es meritaran quan resultaren exigibles o, si no n'hi ha, el 31 de desembre de cada any.

3. En el cas de defunció del contribuent, totes les rendes pendents d'imputació s'entendran exigibles en la data de la defunció.

Article 28. *Declaració.*

1. Els contribuents que obtinguen rendes en territori espanyol sense mediació d'establiment permanent estaran obligats a presentar declaració, determinant i ingressant el deute tributari corresponent, per este impost en la forma, lloc i terminis que s'establisquen.

2. Podran també efectuar la declaració i ingrés del deute els responsables solidaris definits en l'article 9.

3. No s'exigirà als contribuents per este impost la presentació de la declaració corresponent a les rendes respecte de què s'haguera practicat la retenció o efectuat l'ingrés a compte, a què es referix l'article 31.

Article 29. *Obligacions formals.*

1. Els contribuents que obtinguen rendes de les referides en l'article 24.2 estaran obligats a portar els registres d'ingressos i gastos que reglamentàriament s'establisquen.

2. Quan hagueren de practicar retencions i ingressos a compte, estaran obligats a presentar la declaració censal i a portar els registres d'ingressos i gastos que reglamentàriament es determinen.

Article 30. *Retencions.*

Els contribuents que operen a Espanya sense mediació d'establiment permanent estaran obligats a practicar les retencions i ingressos a compte respecte dels ren-

diments del treball que satisfacen, així com respecte d'altres rendiments sotmesos a retenció que constituïsquen despesa deduïble per a l'obtenció de les rendes a què es referix l'article 24.2.

Article 31. *Obligació de retindre i ingressar a compte.*

1. Estaran obligats a practicar retenció i ingrés a compte respecte de les rendes subjectes a este impost que satisfacen o abonen:

a) Les entitats, incloses les entitats en règim d'atribució, residents en territori espanyol.

b) Les persones físiques residents en territori espanyol que realitzen activitats econòmiques, respecte de les rendes que satisfaguen o abonen en l'exercici d'aquelles.

c) Els contribuents d'este impost mitjançant establiment permanent o sense establiment permanent, però, en este cas, únicament respecte dels rendiments a què es referix l'article 30.

d) Els contribuents a què es referix l'article 5.c).

e) El representant designat d'acord amb el que disposa l'article 86.1 i la disposició addicional dessetena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió d'asseguradores privades, que actue en nom de l'entitat asseguradora que opere en règim de lliure prestació de servicis, en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya.

En cap cas estaran obligades a practicar retenció o ingrés a compte les missions diplomàtiques o oficines consulars a Espanya d'Estats estrangers.

2. Els subjectes obligats a retindre hauran de retindre o ingressar a compte una quantitat equivalent a què resulte d'aplicar les disposicions previstes en esta llei per a determinar el deute tributari corresponent als contribuents per este impost sense establiment permanent o les establides en un conveni per a evitar la doble imposició que resulte aplicable, sense tindre en consideració el que disposen els articles 24.2, 26 i 44.

Sense perjudi de l'anterior, per al càlcul de l'ingrés a compte caldrà ajustar-se al que disposa reglamentàriament.

3. Els subjectes obligats a retindre o a ingressar a compte assumiran l'obligació d'efectuar l'ingrés en el Tresor, sense que l'incompliment d'aquella obligació pugui excusar-los d'esta.

4. No serà procedent practicar retenció o ingrés a compte respecte de:

a) Les rendes que estiguen exemptes en virtut del que disposa l'article 14 o en un conveni per a evitar la doble imposició que resulte aplicable, sense perjudi de l'obligació de declarar prevista en l'apartat 5 d'este article.

b) El rendiment derivat de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, o de la reducció de capital. Reglamentàriament podrà establir-se l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte en estos supòsits.

c) Les rendes satisfetes o abonades a contribuents per este impost sense establiment permanent, quan s'acredite el pagament de l'impost o la procedència d'exempció.

d) Les rendes a què es referix l'article 118.1.c) del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

e) Les rendes que s'establisquen reglamentàriament.

5. El subjecte obligat a retindre i a practicar ingressos a compte haurà de presentar declaració i efectuar l'ingrés en el Tresor en el lloc, forma i terminis que s'establisquen, de les quantitats retingudes o dels ingressos

a compte realitzat, o declaració negativa quan no haguera procedit la pràctica d'estos. Així mateix, presentarà un resum anual de retencions i ingressos a compte amb el contingut que es determine reglamentàriament.

El subjecte obligat a retindre i a practicar ingressos a compte estarà obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir, en les condicions que es determinen, certificació acreditativa de les retencions o ingressos a compte efectuat.

6. El que estableix este article s'entén sense perjudici del que disposa l'article 25.2.

Article 32. Obligacions de retenció sobre les rendes del treball en cas de canvi de residència.

Els treballadors per compte d'altri que, no sent contribuents d'este impost, vagen a adquirir la dita condició com a conseqüència del seu desplaçament a l'estranger podran comunicar-ho a l'Administració tributària, deixant constància de la data d'eixida del territori espanyol, només als efectes que el pagador dels rendiments del treball els considere com a contribuents d'este impost.

D'acord amb el procediment que reglamentàriament s'establisca, l'Administració tributària expedirà un document acreditatiu als treballadors per compte d'altri que ho solliciten, que comunicaran al pagador dels seus rendiments del treball residents o amb establiment permanent a Espanya, i en el qual conste la data a partir de la qual les retencions i Deute Públic.

Ingressos a compte es practicaran per este impost.

L'anterior no exonerarà el treballador d'acreditar la seua nova residència fiscal davant de l'Administració tributària.

Article 33. Inversions de no residents en lletres del Tresor i en altres modalitats de Deute Públic.

Les entitats gestores del mercat de Deute Públic en anotacions en compte estaran obligat a retindre i ingressar en el Tresor, com a substituïts del contribuent, l'import d'este impost corresponent als rendiments de les lletres del Tresor i la resta de valors representatius del Deute Públic que establisca el ministre d'Hisenda obtinguts per inversors no residents a Espanya, sense establiment permanent, sempre que no s'apliquen les exempcions sobre els rendiments procedents dels diferents instruments del Deute públic previstes en esta llei.

CAPÍTOL V

Entitats en règim d'atribució de rendes

Article 34. Entitats en règim d'atribució de rendes.

1. Les entitats a què es referix l'article 7 d'esta llei que compten entre els seus membres amb contribuents d'este impost aplicaran el que disposa la secció 2a del títol VII del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, amb les especialitats previstes en este capítol segons es tracte d'entitats constituïdes a Espanya o en l'estranger.

2. Així mateix, els membres de les entitats a què es referix l'apartat anterior que siguen contribuents d'este impost aplicaran les especialitats arrellegades en este capítol.

SECCIÓ 1a. ENTITATS EN RÈGIM D'ATRIBUCIÓ DE RENDES CONSTITUÏDES A ESPANYA

Article 35. Entitats que realitzen una activitat econòmica.

En el cas d'entitats en règim d'atribució de rendes que exercisquen una activitat econòmica en territori

espanyol, els membres no residents en territori espanyol seran contribuents d'este impost amb establiment permanent.

Article 36. Entitats que no realitzen una activitat econòmica.

1. En el cas d'entitats en règim d'atribució de rendes que no exercisquen una activitat econòmica en territori espanyol, els membres no residents en territori espanyol seran contribuents d'este impost sense establiment permanent, i la part de renda que els siga atribuïble es determinarà d'acord amb les normes del capítol IV.

2. En este supòsit, i sense perjudici del que disposa l'apartat 3, l'entitat en règim d'atribució de rendes estarà obligada a ingressar a compte la diferència entre la part de la retenció suportada que li corresponga al membre no resident i la retenció que hauria resultat si s'haguera aplicat directament sobre la renda atribuïda el que disposa l'article 31.

3. Tractant-se de transmissions de béns immobles situats en territori espanyol, quan algun dels membres de l'entitat en atribució de rendes no siga resident en territori espanyol, l'adquirent practicarà, sobre la part de la contraprestació acordada que corresponga a estos membres, la retenció que resulte per aplicació de l'article 25.2.

4. El ministre d'Hisenda determinarà la forma, lloc i terminis en què haja de complir-se l'obligació mencionada en l'apartat 2.

SECCIÓ 2a. ENTITATS EN RÈGIM D'ATRIBUCIÓ DE RENDES CONSTITUÏDES EN L'ESTRANGER

Article 37. Entitats en règim d'atribució de rendes constituïdes en l'estranger.

Tindran la consideració d'entitats en règim d'atribució de rendes, les entitats constituïdes en l'estranger la naturalesa jurídica de les quals siga idèntica o anàloga a la de les entitats en atribució de rendes constituïdes d'acord amb les lleis espanyoles.

Article 38. Entitats amb presència en territori espanyol.

1. Quan una entitat en règim d'atribució de rendes constituïda en l'estranger realitze una activitat econòmica en territori espanyol, i tota o part d'esta es desenvolupe, de forma continuada o habitual, mitjançant instal·lacions o llocs de treball de qualsevol índole, o hi actue a través d'un agent autoritzat per a contractar, en nom i per compte de l'entitat, serà contribuent d'este impost i presentarà, en els termes que establisca el ministre d'Hisenda, una autoliquidació anual conforme a les regles següents:

1a. La base imposable estarà constituïda per la part de la renda, siga quin siga el lloc de la seua obtenció, determinada conforme al que estableix l'article 90 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, que resulte atribuïble als membres no residents de l'entitat.

2a. La quota íntegra es determinarà aplicant sobre la base imposable el tipus de gravamen del 35 per cent.

3a. La dita quota es minorarà aplicant les bonificacions i deduccions que permet l'article 19.4 per als contribuents que operen mitjançant establiment permanent, així com els pagaments a compte, sempre en la part corresponent a la renda atribuïble als membres no residents.

2. Estes entitats hauran de presentar la declaració informativa a què es referix l'article 91 del text refós

de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, per la part de la renda que resulte atribuïble als membres residents de l'entitat.

3. Els contribuents a què es referix l'apartat 1 anterior estaran obligats a realitzar pagaments fraccionats a compte d'este impost, autoliquidant i ingressant l'import en les condicions que reglamentàriament es determinen.

4. En el cas que algun dels membres no residents de les entitats a què es referix l'apartat 1 d'este article invoque un conveni de doble imposició, es considerarà que les quotes satisfetes per l'entitat van ser satisfetes per estos en la part que els corresponga.

Article 39. *Entitats sense presència en territori espanyol.*

1. Quan una entitat en règim d'atribució de rendes constituïda en l'estranger obtinga rendes en territori espanyol sense desenvolupar-hi una activitat econòmica en la forma prevista en l'apartat 1 de l'article anterior, els membres no residents en territori espanyol seran contribuents d'este impost sense establiment permanent i la part de renda que els siga atribuïble es determinarà d'acord amb el que disposa el capítol IV.

2. A les retencions o ingressos a compte sobre les rendes que obtinguen en territori espanyol no se'ls aplicarà el que disposa l'article 90.2 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març. Les retencions o ingressos a compte es practicaran de la forma següent:

a) Si s'acredita al pagador la residència dels membres de l'entitat i la proporció en què se'ls atribuïx la renda, s'aplicarà a cada membre la retenció que corresponga segons les dites circumstàncies d'acord amb el seu impost respectiu.

b) Quan el pagador no entenga acreditades les circumstàncies descrites en el paràgraf anterior, practicarà la retenció o ingrés a compte d'acord amb les normes d'este impost, sense considerar el lloc de residència dels seus membres ni les exempcions que preveu l'article 14. El tipus de retenció serà el que corresponga d'acord amb l'article 25.1.

Quan l'entitat en règim d'atribució de rendes estiga constituïda en un país o territori qualificat reglamentàriament com a paradís fiscal, la retenció a aplicar seguirà en tot cas la regla establida en el paràgraf anterior.

La retenció o ingrés a compte serà deduïble de la imposició personal del soci, hereu, comuner o partícip, en la mateixa proporció en què s'atribuïsquen les rendes.

3. Tractant-se de transmissions de béns immobles situats en territori espanyol, quan algun dels membres de l'entitat en atribució de rendes no siga resident en territori espanyol, l'adquirent practicarà, sobre la part de la contraprestació acordada que corresponga a estos membres, la retenció que resulte per aplicació de l'article 25.2.

4. Les entitats a què es referix este article no estaran sotmeses a les obligacions d'informació a què es referix l'article 91 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

CAPÍTOL VI

Gravamen Especial sobre Béns Immobles d'Entitats no Residents

Article 40. *Subjecció.*

Les entitats no residents que siguen propietàries o posseïdors a Espanya, per qualsevol títol, béns immobles o drets reals de gaudi sobre estos, estaran subjectes a l'impost mitjançant un gravamen especial.

Article 41. *Base imposable.*

1. La base imposable del gravamen especial estarà constituïda pel valor cadastral dels béns immobles. Quan no hi haguera valor cadastral, s'utilitzarà el valor determinat d'acord amb les disposicions aplicables a efectes de l'Impost sobre el Patrimoni.

2. En els supòsits en què una entitat no resident participe en la titularitat dels béns o drets junt amb una altra o altres persones o entitats, el Gravamen Especial sobre Béns Immobles d'Entitats no Residents a Espanya serà exigible per la part del valor dels béns o drets que corresponga proporcionalment a la seua participació en la titularitat d'aquells.

Article 42. *Exempcions.*

1. El gravamen especial sobre béns immobles no serà exigible a:

a) Els Estats i institucions públiques estrangeres i els organismes internacionals.

b) Les entitats amb dret a l'aplicació d'un conveni per a evitar la doble imposició internacional, quan el conveni aplicable continga clàusula d'intercanvi d'informació, i sempre que les persones físiques que en última instància posseïsquen, de forma directa o indirecta, el capital o patrimoni de l'entitat, siguen residents en territori espanyol o tinguen dret a l'aplicació d'un conveni per a evitar la doble imposició que continga clàusula d'intercanvi d'informació.

Per a l'aplicació de l'exempció a què es referix este paràgraf, les entitats no residents estaran obligades a presentar una declaració en què s'indiquen els immobles situats en territori espanyol que posseïsquen, així com les persones físiques tenidores últimes del seu capital o patrimoni, fent constar la residència fiscal, nacionalitat i domicili de la mateixa entitat i de les dites persones físiques. En la declaració, que haurà de presentar-se en l'Administració o Delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en l'àmbit territorial de la qual estiga situat l'immoble, s'acompanyarà certificació de la residència fiscal de l'entitat i dels titulars finals persones físiques, expedida per les autoritats fiscals competents de l'Estat de què es tracte. La dita declaració haurà de presentar-se en el mateix termini previst per a l'ingrés de l'impost.

c) Les entitats que desenvolupen a Espanya, de forma continuada o habitual, explotacions econòmiques diferenciables de la simple tinença o arrendament de l'immoble, d'acord amb el que s'establisca reglamentàriament.

d) Les societats que cotitzen en mercats secundaris de valors oficialment reconeguts.

e) Les entitats sense ànim de lucre de caràcter benèfic o cultural, reconegudes d'acord amb la legislació d'un Estat que tinga subscript amb Espanya un conveni per a evitar la doble imposició amb clàusula d'intercanvi d'informació, sempre que els immobles s'utilitzen en l'exercici de les activitats que constitueixen el seu objecte.

2. Quan les condicions de residència dels socis, partícips o beneficiaris de l'entitat no resident que es referix

el paràgraf b) de l'apartat anterior es complisquen parcialment, la quota del gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents a Espanya es reduirà en la proporció que corresponga a la participació en l'entitat corresponent als socis, partícips o beneficiaris, que complisquen les condicions de residència exigides.

Article 43. *Tipus de gravamen.*

El tipus del gravamen especial serà del 3 per cent.

Article 44. *Deduïbilitat del gravamen.*

La quota del Gravamen Especial sobre Béns Immobles d'Entitats no Residents tindrà la consideració de despesa deduïble a efectes de la determinació de la base imposable de l'impost que, si és el cas, corresponguera d'acord amb els articles anteriors d'esta llei.

Article 45. *Meritació i declaració.*

1. El gravamen especial es meritara a 31 de desembre de cada any i haurà de declarar-se i ingressar-se en el mes de gener següent a la Meritació, en el lloc i forma que s'establisquen.

2. La falta d'autoliquidació i ingrés pels contribuents del gravamen especial en el termini establert en l'apartat 1 donarà lloc a la seua exigibilitat pel procediment d'apremi sobre els béns immobles, sent títol suficient per a la seua iniciació la certificació expedida per l'Administració tributària del venciment del termini voluntari d'ingrés sense haver-se ingressat l'impost i de la seua quantia.

CAPÍTOL VII

Opció per a contribuents residents en altres Estats membres de la Unió Europea

Article 46. *Opció per a contribuents residents en altres Estats membres de la Unió Europea.*

1. El contribuent per este Impost, que siga una persona física resident d'un Estat membre de la Unió Europea, sempre que s'acredite que té fixat el seu domicili o residència habitual en un Estat membre de la Unió Europea i que ha obtingut durant l'exercici a Espanya per rendiments del treball i per rendiments d'activitats econòmiques, com a mínim, el 75 per cent de la totalitat de la seua renda, podrà optar per tributar en qualitat de contribuent per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, sempre que estes rendes hagen tributat efectivament durant el període per l'Impost sobre la Renda de no Residents.

2. La renda gravable estarà constituïda per la totalitat de les rendes obtingudes a Espanya pel contribuent que s'acull al règim opcional regulat en este article. Les rendes es computaran pels seus imports nets, determinats d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

3. El tipus de gravamen aplicable serà el tipus mitjà resultant d'aplicar les normes de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques a la totalitat de les rendes obtingudes pel contribuent durant el període, amb independència del lloc on s'hagueren produït i siga quina siga la residència del pagador, tenint en compte les circumstàncies personals i familiars que hagen sigut degudament acreditades.

El tipus mitjà de gravamen s'expressarà amb dos decimals.

4. La quota tributària serà el resultat d'aplicar el tipus mitjà de gravamen a la part de base liquidable, calculada conforme a les normes de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, corresponent a les ren-

des obtingudes pel contribuent no resident en territori espanyol durant el període impositiu que es liquida.

5. Per a la determinació del període impositiu i la meritiació de l'impost caldrà ajustar-se a allò que disposa text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, per als contribuents per esta impost.

6. Les persones físiques a què siga d'aplicació el règim opcional regulat en este capítol no perdran la seua condició de contribuents per l'Impost sobre la Renda de no Residents.

7. El règim opcional no serà aplicable en cap cas als contribuents residents en països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.

8. Els contribuents per este impost que formen part d'alguna unitat familiar de les establides en l'article 84.1 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, podran sol·licitar que el règim opcional regulat en este article els siga aplicat tenint en compte les normes sobre tributació conjunta contingudes en el títol VI de l'esmentat text refós, sempre que es complisquen les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

9. Reglamentàriament es desenvoluparà el contingut d'este règim opcional.

CAPÍTOL VIII

Altres disposicions

Article 47. *Successió en el deute tributari.*

En els supòsits de defunció del contribuent, els successors del causant quedaran obligats a complir les obligacions tributàries pendents d'aquell per este impost, excloent-ne les sancions, de conformitat amb l'article 39.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Article 48. *Responsabilitat patrimonial del contribuent.*

Els deutes tributaris per l'Impost sobre la Renda de no Residents tindran la mateixa consideració que les referides en l'article 1365 del Codi Civil i, en conseqüència, els guanys respondran directament enfront de la Hisenda pública pels deutes que, per esta concepte, hagen sigut contrets per qualsevol dels cònjuges.

Article 49. *Infraccions i sancions.*

Les infraccions tributàries en este impost es qualificaran i sancionaran d'acord amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Article 50. *Orde jurisdiccional.*

La jurisdicció contenciosa administrativa, previ esgotament de la via economicoadministrativa, serà l'única competent per a dirimir les controvèrsies de fet i de dret que se susciten entre l'Administració i els contribuents, retenidors i la resta d'obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es referix esta llei.

Article 51. *Liquidació provisional.*

1. Els òrgans de gestió tributària podran girar la liquidació provisional que corresponga, de conformitat amb el que disposen els articles 133 i 139 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

2. Allò que s'ha assenyalat en l'apartat anterior s'entendrà sense perjudi de la posterior comprovació i investigació que pugui realitzar l'Administració tributària.

Article 52. Deducció de pagaments a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Quan un contribuent adquireixca la seua condició per canvi de residència, tindran la consideració de retencions o ingressos a compte d'este impost els pagaments a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques practicats des de l'inici de l'any fins que s'acredite davant de l'Administració tributària el canvi de residència, quan estos pagaments a compte corresponguen a rendes subjectes a este impost percebudes pel contribuent.

Article 53. Normes sobre retenció, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.

1. En les transmissions o reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva estaran obligades a practicar retenció o ingrés a compte per este impost, en els casos i en la forma que reglamentàriament s'establisca, les entitats gestores, administradores, depositàries, comercialitzadores o qualsevol altra encarregada de les operacions mencionades.

Reglamentàriament podrà establir-se l'obligació d'efectuar pagaments a compte a càrrec del transmetent d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, amb el límit del 20 per cent de la renda obtinguda en les esmentades transmissions.

2. Als efectes de l'obligació de retindre sobre els rendiments implícits del capital mobiliari, a compte d'este impost, esta retenció s'efectuarà per les següents persones o entitats:

a) En els rendiments obtinguts en la transmissió o reembors dels actius financers sobre els quals reglamentàriament s'haguera establert l'obligació de retindre, el retenidor serà l'entitat emissora o les institucions financeres encarregades de l'operació.

b) En els rendiments obtinguts en transmissions relatives a operacions que no es documenten en títols, així com en les transmissions encarregades a una institució financera, el retenidor serà el banc, caixa o entitat que actue per compte del transmetent.

c) En els casos no arrellegats en els paràgrafs anteriors, serà obligatòria la intervenció de fedatari públic que practicarà la corresponent retenció.

3. Per a procedir a l'alienació o obtenció del reembors dels títols o actius amb rendiments implícits que hagen de ser objecte de retenció, se n'haurà d'acreditar l'adquisició prèvia amb intervenció dels fedataris o institucions financeres mencionades en l'apartat anterior, així com el preu a què es va realitzar l'operació.

L'emissor o les institucions financeres encarregades de l'operació que, d'acord amb el paràgraf anterior, no hagen d'efectuar el reembors al tenidor del títol o actiu hauran de constituir per la dita quantitat depòsit a disposició de l'autoritat judicial.

4. Els fedataris públics que intervinguen o medien en l'emissió, subscripció, transmissió, canvi, conversió, cancel·lació i reembors d'efectes públics, valors o qualssevol altres títols i actius financers, així com en operacions relatives a drets reals sobre aquells, vindran obligats a comunicar estes operacions a l'Administració tributària presentant relació nominal de subjectes intervinents amb indicació del seu domicili i número d'identificació fiscal, classe i número dels efectes públics, valors, títols i actius, així com del preu i data de l'operació,

en els terminis i d'acord amb el model que determine el ministre d'Hisenda.

La mateixa obligació recaurà sobre les entitats i establiments financers de crèdit, les societats i agències de valors, els altres intermediaris financers i qualsevol persona física o jurídica que es dedique habitualment a la intermediació i col·locació d'efectes públics, valors o qualssevol altres títols d'actius financers, índexs, futurs i opcions sobre estos; inclús els documents mitjançant anotacions en compte, respecte de les operacions que impliquen, directament o indirectament, la captació o col·locació de recursos a través de qualsevol classe de valors o efectes.

Així mateix, estaran subjectes a esta obligació d'informació les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva respecte de les accions i participacions en les dites institucions.

Les obligacions d'informació que estableix este apartat s'entendran complides respecte a les operacions sotmeses a retenció que s'hi mencionen, amb la presentació de la relació de perceptors, ajustada al model oficial del resum anual de retencions corresponent.

5. Haurà de comunicar-se a l'Administració tributària l'emissió de certificats, resguards o documents representatius de l'adquisició de metalls o objectes preciosos, timbres de valor filatèlic o peces de valor numismàtic, per les persones físiques o jurídiques que es dediquen habitualment a la promoció de la inversió en estos valors.

6. El que disposen els apartats 2 i 3 anteriors resultarà aplicable en relació amb l'obligació de retindre o d'ingressar a compte que s'establisca reglamentàriament respecte a les transmissions d'actius financers de rendiment explícit.

Disposició transitòria única. Disposicions transitòries del text refós de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

Les disposicions transitòries segona, quinta, novena i desena del text refós de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, seran aplicables als contribuents sense establiment permanent que siguin persones físiques.

Disposició final primera. Habilitacions a la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat podrà:

- Modificar els tipus de gravamen.
- Modificar els límits quantitius i percentatges fixos.
- Introduir i modificar les normes precises per a complir les obligacions derivades del Tractat de la Unió Europea i del dret que en derive.

Disposició final segona. Habilitació normativa.

1. S'habilita el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i execució d'esta llei.

2. Els models de declaració d'este impost i els dels seus pagaments a compte s'aprovaran pel ministre d'Hisenda, que establirà la forma, lloc i terminis per a la seua presentació, així com els supòsits i condicions de la seua presentació per mitjans telemàtics.